

COMUNICADO Nº 151/17

18 DE XULLO DE 2017

O recoñecemento da condición de “utilidade pública” dunha Escudería sen ánimo de lucro

I.- Introducción:

O recoñecemento da condición de “utilidade pública” dunha Escudería **sen ánimo de lucro**, é un dos principais puntos a ter en conta no asesoramento xurídico a este tipo de organizacións.

Neste eido, houbo importantes pronunciamentos de declaración de “utilidade pública” de Escuderías **sen ánimo de lucro**, en base ao xiro jurisprudencial que se obtivo no ano 2011 coa sentenza de declaración de “utilidade pública” do “Club Natació Manresa” (sentencia do Tribunal Supremo de data 22 de novembro de 2011).

Ata ese momento, aplicábase estrictamente a normativa reguladora do procedemento legalmente establecido no que o informe favorable a tal pronunciamento da Axencia Tributaria postulábase como preceptivo. Con todo, a partir da doutrina do Tribunal Supremo aplicada na referida sentenza, empezouse a cuestionar tal carácter preceptivo e vinculante do informe da Axencia Tributaria, que realizaba unha interpretación moi restrictiva do concepto de interese xeral, permitindo deste xeito que varias Escuderías obtivesen en sede xurisdiccional o recoñecemento da condición de “utilidade pública”.

Desta forma, segundo a Axencia Tributaria, a maioría das solicitudes deben de desestimarse posto que segundo a mesma non quedaba garantido o cumprimento do requisito establecido no artigo 32.1.a) da Lei Orgánica 1/2002, do 22 de marzo, relativo a que as finalidades estatutarias da Escudería tendese a promover o interese xeral, manifestando basicamente que tales Escuderías desenvolvían actividades empresariais consistente na prestación de servizos mediante contraprestación económica, co que os servizos prestados por estas non irían dirixidos a beneficiar directamente a unha colectividade xenérica de persoas.

Con todo, segundo a extensa exposición argumental realizada en base á interpretación jurisprudencial e doutrinal de distintas normas, era posible rebater a argumentación da Axencia Tributaria, matizando que o feito de levar a cabo unha explotación económica non motiva “per se” que non poida considerarse que os fins estatutarios dunha Escudería **sen ánimo de lucro** tenden a promover o interese xeral.

Vaiamos por partes:

II.- A declaración de “utilidade pública”:

A declaración de “utilidade pública” é o recoñecemento administrativo de que unha Escudería está constituída para asumir unha finalidade de interese xeral.

Devandito recoñecemento, confire as seguintes vantaxes e dereitos ás Escuderías que o obteñan:

- 1.- Usar a mención declarada de “utilidade pública” en toda clase de documentos, a continuación da súa denominación.
- 2.- Gozar das exencións e beneficios fiscais que as leis recoñecen a favor das mesmas, nos termos e condicións previstos na normativa vixente, en especial, por aplicación da Lei 49/2002, de Réxime Xurídico das Escuderías sen Fins Lucrativos e dos Incentivos Fiscais ao Mecenazgo:

a) no que respecta á Escudería:

- Rebaixa do tipo impositivo no Imposto sobre Sociedades do 10%.
- Exención do IAE (Imposto de Actividades Económicas) respecto de todas as explotacións económicas que estean exentas do Imposto sobre Sociedades.
- Exención no IBI (Imposto sobre Bens Inmóveis) sobre bens inmóveis afectos á súa actividade.
- Exención no Imposto sobre o Incremento de Valor dos Terreos de Natureza Urbana (antiga plusvalía municipal).
- Non suxeición no IVE (Imposto sobre o Valor Engadido) cando as entregas de bens e prestacións de servizos son realizadas pola Escudería a título gratuíto.
- Exención no ITP e AJD (Imposto sobre Transmisións Patrimoniais e Actos Xurídicos Documentados).

b) no que respecta ás persoas, físicas ou xurídicas, que realicen achegas económicas á Escudería:

- En IRPF (Imposto sobre a Renda de Persoas Físicas): as persoas físicas poderán deducirse o 25% da cantidade doada, non podendo exceder do 10% da base imponible do período impositivo.
- No Imposto sobre Sociedades: As persoas xurídicas poderán deducirse o 35% da base da dedución sobre a cota íntegra do Imposto sobre Sociedades, minoradas as deducións (exemplo: por investimentos ambientais, por creación de emprego a persoas discapacitadas, etc.) e bonificacións ás que teñen dereito en virtude da Lei do Imposto sobre Sociedades. A base desta dedución non pode exceder do 10% da base imponible do período impositivo, aínda que as que excedan poderán aplicarse en períodos impositivos que conclúan nos 10 anos inmediatos e sucesivos.

- 3.- Asistencia xurídica gratuíta nos termos previstos na lexislación específica.

III.- Requisitos para a declaración de “utilidade pública”:

Os requisitos que deben de reunirse e que son necesarios para obter o recoñecemento da condición de “utilidade pública” á Escudería son os seguintes:

- 1.- Ser unha Escudería **sen ánimo de lucro**, cuxos fins estatutarios tendan a promover o interese xeral e sexan de carácter cívico, educativo, científico, cultural, **deportivo, sanitario**, de promoción dos valores constitucionais, de promoción dos dereitos humanos, de vítimas do terrorismo, de asistencia social, de cooperación para o desenvolvemento, de promoción da muller, de promoción e protección da familia, de protección da infancia, de fomento da igualdade de oportunidades e da tolerancia, de defensa do medio ambiente, de fomento da economía social ou da investigación, **de promoción do voluntariado social**, de defensa de consumidores e usuarios, **de promoción e atención á persoas en risco de exclusión por razóns físicas**, sociais, económicas ou culturais, e calquera outros de similar natureza.
- 2.- Que a súa actividade non estea restrinxida exclusivamente a beneficiar aos seus asociados, senón aberta a calquera outro posible beneficiario que reúna as condicións e caracteres esixidos pola índole dos seus propios fins. Todo iso, sen prexuízo que a Escudería poida limitar o acceso a tales servizos ou actividades por causas obxectivas, por exemplo, en función do número máximo de prazas fixado por cada actividade ou en función das necesidades, condicións e aptitudes físicas de cada persoa, e mesmo fixando un prezo de acceso. En calquera caso, as actividades da Escudería non deben de dirixirse única e exclusivamente aos seus asociados.
- 3.- Que os membros dos órganos de representación que perciban retribucións non o fagan con cargo a fondos e subvencións públicas, aínda que nos termos e condicións que se determinen nos Estatutos, poderán recibir unha retribución adecuada pola realización de servizos diferentes ás funcións que lles corresponden como **membros do órgano de representación (directivos)**.
- 4.- Que contén cos medios persoais e materiais adecuados e coa organización idónea para garantir o cumprimento dos fins estatutarios.
- 5.- Que se atopen constituídas, inscritas no Rexistro correspondente, en funcionamento e dando cumprimento efectivo aos seus fins estatutarios, ininterrompidamente e concorrendo todos os precedentes requisitos, polo menos durante os dous anos inmediatamente anteriores á presentación da solicitude.

IV.- O requisito relativo ao interese xeral:

Na actualidade, existen numerosos procedementos de solicitude de declaración de “utilidade pública” de Escuderías que se atopan paralizados con motivo da interpretación que a Axencia Tributaria realiza do requisito de “cumprimento de interese xeral” da Escudería.

Desta forma, segundo a Axencia Tributaria, a maioría das devanditas solicitudes deben de desestimarse posto que segundo a mesma non queda garantido o cumprimento do requisito establecido no artigo 32.1.a) da Lei Orgánica 1/2002, do 22 de marzo, relativo a que as finalidades estatutarias da Escudería tendan a promover o interese xeral, manifestando basicamente que tales Escuderías desenvolven actividades empresariais consistente na prestación de servizos mediante contraprestación económica, de onde se desprende que os servizos prestados por estas non van dirixidos a beneficiar directamente a unha colectividade xenérica de persoas.

Neste sentido, poden rebaterse os argumentos da Axencia Tributaria, matizando que o feito de levar a cabo unha explotación económica non motiva “per se” que non poida considerarse que os fins estatutarios dunha Escudería **sen ánimo de lucro** non tenden a promover o interese xeral.

Destacar en primeiro lugar que no propio artigo 32.1.a) da O 1/2002, contéplanse como posibles actividades de interese xeral, unha serie de fins estatutarios (**deportivo**, asistencial, científico, **educativos**, etc.) que xa nos dan pistas sobre tal concepto. En calquera caso, polo feito que os artigos 32 e 31.3 do devandito corpo legal non determinan o concepto de “interese xeral”, teremos que realizar unha función interpretativa respecto diso.

Respecto diso, convén citar o tenor literal da Sentencia da Audiencia Nacional (Sala do contencioso administrativo), sección 8ª, do 12 de xuño de 2001, en que se determina que “a sociedade está aberta, cando lla demanda, a colaboracións de interese xeral e, por tanto, non beneficia exclusivamente aos seus asociados. E neste sentido, non cabe descoñecer que os fins que cumpre a Escudería recorrente ademais de cumprir un interese particular teñen unha transcendencia social. Tal e como quedan redactados os Estatutos da Escudería o fin da mesma non está encamiñado só a promocionar o nivel científico dos asociados, senón ademais ao estudio técnico e práctico da especialidade, cooperar coas Administracións Públicas e Colexios Profesionais, patrocinando premios tanto aos socios como a terceiros.”

Neste sentido, tamén a Sentencia da Audiencia Nacional (Sala do contencioso administrativo), sección 1ª, do 6 de outubro de 2000, determina que é necesario que a actividade non estea restrinxida ou beneficie ás súas propios asociados, que a actividade desenvolvida transcenda do interese particular e privado da Escudería e dos asociados, senón que debe beneficiar, non só aos alumnos, pero é necesario que o faga tamén a terceiros, é dicir, á colectividade.

En canto á doutrina, o Doutor Don Francisco López-Neto e Mallo, considera que a interpretación da expresión <<interese xeral>> debe de ser xenerosa, identificándoa coa de fins de interese común, de modo que non revertan os beneficios da Escudería exclusivamente en proveito dos fundadores ou dos socios (A ordenación legal das Escuderías, ed. Dykinson, 2000, 3ªed.)

Finalmente, neste punto, o Doutor J. PEDREIRA MENENDEZ (As actividades empresariais das Fundacións e a súa tributación, Lex Nova, Valladolid, 1999, 9.124) define o concepto de interese xeral como aquel que beneficia a un grupo indeterminado de cidadáns, con independencia de que o fin perseguido sexa un obxectivo prioritario ou non das Administracións Públicas.

En calquera caso, como sostén a Doutora CLOTILDE MARTIN PASCUAL (O réxime fiscal das Escuderías sen fins lucrativos na Lei 49/2002, do 23 de decembro, Instituto de Estudos Fiscais, Ministerio de Facenda, Madrid, 2003), desde a perspectiva fiscal, estaríamos ante un concepto xurídico indeterminado que a Lei precisa dalgunha maneira, mediante unha lista aberta na que se enumeran algún destes posibles fins de interese xeral, entre os que destacan os de defensa dos dereitos humanos e das vítimas do terrorismo e actos violentos, os de asistencia social, cívicos, educativos, cinéticos, **deportivos**, sanitarios, etc.

En calquera caso, o interese xeral debe poñerse en relación coa falta de **ánimo de lucro** da Escudería que promova o interese xeral, nos termos do Dictame sobre a Economía Social e o Mercado Único do Comité Económico e Social das Comunidades Europeas (DOCE 117/2000, do 26 de abril) e a Comunicación sobre o Fomento do papel das Escuderías e Fundacións en Europa da Comisión europea (COM 1998, 241 final), en cuxa virtude, o trazo principal das Escuderías sen fins lucrativos cuxa actividade debe de promoverse por parte dos Estados membros, “é a non distribución dos beneficios, se os houberse, entre as persoas que as controlan e dirixen”.

Neste sentido, a sentenza do Tribunal Superior de Xustiza de Andalucía, Sevilla, Sala do contencioso-administrativo, sección 3ª, do 15 de febreiro de 2001, determina que o **ánimo de lucro** é un concepto propio de Dereito Mercantil, que se caracteriza polo destino que vai dar unha determinada Escudería ás ganancias, ou devandito doutro xeito, ao incremento patrimonial derivado do exercicio da súa actividade, destino que é a repartición, a distribución entre os socios ou propietarios daquela; por conseguinte, o propio do **ánimo de lucro** conforme configúrase pola xurisprudencia non é o feito de obter beneficios, ou que estes se obteñan mediante prezo, senón máis ben o destino de tales beneficios, que ha de ser a distribución entre os propietarios da correspondente Escudería, e se tal fin non existe, entón xa non poderá falarse de **ánimo de lucro**. En segundo lugar, que a obtención de ingresos vía prezos polas fundacións non implica **ánimo de lucro** acredítalo o art. 24, que os permite sempre que a súa obtención non implique unha limitación inxustificada dos seus posibles beneficiarios, coa soa condición, que recolle o art. 42.2 de que a actividade principal da fundación consista na realización de actividades mercantís, e no presente caso non se xustificou pola Administración, que o ámbito dos beneficiarios do IAT estea limitado polo feito porque algunha das súas actividades finánciese mediante prezo e iso restrinxa o ámbito dos seus beneficiarios, pois estes son, segundo os seus estatutos, non só os enxeñeiros, senón as corporacións e Escuderías de profesionais ou titulados de calquera grao oficialmente recoñecidos e outros centros docentes, culturais e fundacións, e non se ve que a circunstancia de fixar libremente e cobrar prezo por algún dos seus servizos, supoña por si mesma limitación dos posibles beneficiarios pois razoando deste xeito, chegaríase á conclusión de que toda fundación que financiase en parte as súas actividades por prezo restrinxiría inxustificadamente o ámbito dos seus beneficiarios, o que ao cabo significaría estender indebidamente o concepto de **ánimo de lucro**.

En resumo, do anteriormente exposto, para determinar se unha actividade tende a promover o interese xeral, teremos que atender ás seguintes notas características:

- Actividade con transcendencia social.
- Actividade que non estea restrinxida para beneficiar aos socios da propia Escudería (si que pode restrinxirse en función das normas que a Escudería determine para acceder á mesma).
- Actividade desenvolvida por unha Escudería **sen ánimo de lucro**.

Nótase que en ningún caso está a dicirse que os beneficiarios desas actividades non poidan satisfacer unha contraprestación para recibir tales servizos ou que dita contraprestación cubra a totalidade ou parte destes servizos nin que este requisito implique que a Escudería estea aberta a calquera, xa que o mesmo ha de regular as devanditas actividades esixindo, no seu caso, o cumprimento dos requisitos que estime oportunos para poder desenvolver a súa actividade a satisfacción dos seus usuarios e con total seguridade. En palabras da Doutora MARTIN PASCUAL, é evidente que se, na práctica, polo desenvolvemento das súas actividades, as Escuderías sen fins lucrativos esixen unha cantidade aos seus beneficiarios que teñan por obxecto recuperar unicamente o custo do servizo prestado ou parte do mesmo, non nos atoparíamos ante auténticas explotacións económicas, posto que faltaría o ánimo de obter unha ganancia”.

Nótase a contradición na que incorre a propia Axencia Tributaria á hora de examinar os requisitos que han de concorrer nunha Escudería para ser merecedora da consideración de “utilidade pública”, á luz do previsto na Lei Orgánica 1/2002: Por unha banda, esíxese que nas memorias correspondentes, a Escudería xustifique que dispoña de recursos, tanto materiais como económicos como persoais, para desenvolver as actividades necesarias para o cumprimento dos fins sociais, pero a Axencia Tributaria négalle a posibilidade de obter contraprestación dalgún dos servizos que presta. É dicir, que para a Axencia Tributaria, todas as Escuderías que desexen obter o recoñecemento da condición de “utilidade pública”, non poden obter ingresos pola prestación dos seus servizos, co que han de ser deficitarias e, con iso, en ningún caso procede a concesión do título de “utilidade pública”, porque non poderán alcanzar os seus fins sociais por falta de recursos.

A feixes convén remarcar que tanto a Lei Orgánica 1/2002, como a Lei 49/2002, do 23 de decembro, de Réxime Fiscal das Escuderías sen Fins Lucrativos e dos Incentivos Fiscais ao Mecenado, permiten ás Escuderías **sen ánimo de lucro** (Fundacións e Escuderías) o desenvolvemento e explotación de actividades mercantís e a prestación de servizos, coa percepción dos correspondentes ingresos. A única limitación que se lles impón é a obrigación de destinar, como mínimo, o setenta por cento (70%) dos ingresos obtidos á realización dos fins fundacionais ou sociais. Cumprindo este

requisito, xunto cos derivados da aplicación do réxime fiscal contido en dicha normativa, chégase a mesmo a obter a exención do Imposto sobre Sociedades respecto das explotacións económicas desenvolvidas pola Escudería.

Desta forma, o artigo 48.1 da Lei 49/2002, determina que as Escuderías gozarán de exención polos resultados obtidos no exercicio das actividades que constitúan o seu obxecto social, permitindo en consecuencia o exercicio de actividades económicas por parte das Escuderías, a condición de que, as explotacións que se realicen persigan o cumprimento dos fins contemplados na Lei (art. 42.1ª) da Lei 49/2002). Pola súa banda, o artigo 3.2 da Lei 49/2002 esixe que as Escuderías sen fins lucrativos destinen ao cumprimento dos seus fins o SETENTA POR CENTO (70%) das súas rendas e ingresos.

En virtude do exposto e do establecido na Lei 49/2002, en palabras da Doutora CLOTILDE MARTIN PASCUAL (O réxime fiscal das Escuderías sen fins lucrativos na Lei 49/2002, do 23 de decembro, Instituto de Estudios Fiscais, Ministerio de Facendo, Madrid, 2003), “queda claro o recoñecemento de que as Escuderías sen fins lucrativos poidan exercer actividades económicas sen limitación algunha e sen que o carácter non lucrativo da Escudería pérdase por tal circunstancia”. Baste sinalar que en virtude da normativa antes referida, unicamente condiciónase que as Escuderías sen fins lucrativos desenvolven explotacións económicas que teñan relación directa cos fins de interese xeral que desenvolvan e que figuren no seu obxecto social.

É dicir, que aínda que nalgúns casos a normativa e a Axencia Tributaria permiten o desenvolvemento de explotacións económicas (que posteriormente se declararán exentas), en ningún caso permitiría que a Escudería exercer unha actividade económica de prestación de servizos coa que percibir unha retribución dos mesmos para cubrir os gastos xerados polo desenvolvemento das devanditas actividades. Certamente resulta incompreensible.

Citando de novo ao Doutor PEDREIRA MENENDEZ, “a ausencia de **ánimo de lucro**, como se encargaron de aclarar a doutrina e a xurisprudencia, non debe de identificarse coa imposibilidade de obter beneficios ou ganancias por parte das Escuderías sen fins lucrativos”.

Neste sentido, a sentenza do 11 de abril de 1995 (RJ 1995/4345) recoñece que a mera existencia de beneficios non é incompatible coa ausencia de finalidade lucrativa que se produce nas fundacións ou Escuderías. E dita sentenza determina que “esta precisión non deixa de ser razoable, posto que para que unha institución benéfico-social poida cumprir a súa finalidade específica, debe contar cuns fondos non sempre procedentes do mecenado ou da titularidade dun patrimonio propio, e é tamén posible que unha Escudería destas características, sen renunciar a exercer unha función social nútrase do bo resultado da súa propia xestión financeira ou crediticia”.

Segundo o publicado na VV.AA. Revista de Dereito Financeiro e Facenda Pública nº 133, p.25, “en canto o lucro vaia directamente a facilitar o cumprimento do fin social, debe converterse nun dato intranscendente para axuizar a existencia do réxime, e por tanto a finalidade non lucrativa non pode configurarse como o centro de aplicación ou de fundamentación do réxime fiscal. A configuración do lucrativo e do que non o é, a noción de finalidade non lucrativa, e mesmo da Escudería lucrativa resolta obxectable e non pode converterse pola dificultade da súa precisión, na clave do sistema”.

Desta forma, citando de novo á Doutora MARTIN PASCUAL, “debe admitirse que as Escuderías sen fins lucrativos poidan e traten de obter lucro, sempre co propósito de desenvolver a súa finalidade e, por tanto, non como o fin mesmo da Escudería senón como o medio para chegar a ese fin. Pola contra, podería darse o caso de que, cumprido o obxectivo da ausencia de **ánimo de lucro**, as funcións que estas Escuderías están chamado a cumprir véxanse mermados ou mesmo imposibles de realizar pola ausencia de medios para iso. Por iso é polo que se poida defender que non exista unha contradición entre que as Escuderías sen fins lucrativos carezan de **ánimo de lucro** e que, ao mesmo tempo, poidan exercer actividades económicas co fin de conseguir a máxima rendibilidade económica polos bens e servizos que poidan ofertar no mercado de forma paralela ás súas actuacións de interese xeral”.

Destacar que no ámbito da Unión Europea recoñécese expresamente que as Escuderías sen fins lucrativos poidan exercer actividades empresariais por si mesmas, sempre que se condicione o destino das súas ganancias á reinversión na propia realización dos seus fins. Concretamente, a Comunicación da Comisión Europea sobre o Fomento das Escuderías e as Fundacións en Europa, antes citada, indica que un gran número destas Escuderías “teñen tamén unha actividade económica no sentido estrito do termo; venden produtos, proporcionan servizos polos que son remunerados e xeran superávits que logo reinvesten”, e que en todos os estados membros permítese un certo grao de actividade económica, sempre que as Escuderías sen fins lucrativos lévena a cabo non en beneficio propio senón cun fin non lucrativo que estea relacionado directamente cos fins da Escudería.

Finalmente neste punto, lembrar que no ámbito español, a Lei de Fundacións e a Lei de Escuderías, permiten realizar actividades económicas a estas Escuderías en cumprimento dos seus fins.

V.- A interpretación realizada polo Tribunal Supremo:

Como antes apuntouse, a doutrina do Tribunal Supremo matizou a rixidez dos requisitos esixidos para a concesión da “declaración de utilidade pública” a Escuderías **sen ánimo de lucro** como o meu mandante, con motivo da sentenza da Sala do contencioso-administrativo (sección terceira) do Tribunal Supremo de data 22 de novembro de 2011.

Na devandita sentenza, o Tribunal Supremo, con motivo da denegación por parte do Ministerio do Interior da condición de “utilidade pública” á Escudería “Club Natacio Manresa” por constar no expediente un informe desfavorable da Axencia Tributaria que consideraba que tal Escudería e as súas finalidades non tendían á promoción do interese xeral, foi máis aló e analizou se en realidade este informe atopábase suficientemente motivado e se en realidade unicamente por constar o devandito informe debía desestimarse a lexítima solicitude da Escudería.

Desta forma, o Tribunal Supremo considera que o informe da Axencia Tributaria que se ten en conta para denegar inicialmente a solicitude de declaración de “utilidade pública” ao considerar infundadamente que a actividade da Escudería “Club Natacio Manresa” non tendía a promover o interese xeral ao percibir contraprestación, debe de obviarse ao considerar o resto de requisitos que deben de terse en conta para a declaración de “utilidade pública” a unha Escudería como a que represento.

Desta forma, o Tribunal Supremo tras analizar os requisitos establecidos no artigo 32 da Lei Orgánica 1/2002, considera que “Non podemos compartir coa Axencia Tributaria que a actividade que desenvolve a parte recorrente responda a unha explotación económica de prestación de servizos, de natureza privada e particular, e non de interese xeral, tendo en conta que habemos de convir coa Escudería recorrente en que o determinante non é a obtención dun beneficio económico, senón o destino ao que este vai dirixido, xa que o Club de referencia ao reinvestir os recursos económicos, precisamente o que permite e facilita é o cumprimento dos obxectivos sociais”

É certo, como sinala a Sentencia de instancia, que non cabe equiparar interese xeral con gratuidade ou ausencia de **ánimo de lucro**, tendo en conta de que, como indicabamos anteriormente, non existe unha equivalencia entre **ánimo de lucro** e contraprestación por servizos prestados, en liña co disposto na Lei 49/2002 de Réxime Fiscal das Escuderías sen Fins Lucrativos e dos Incentivos Fiscais ao Mecenado, que establece como un dos requisitos para que as Escuderías sen fins lucrativos sexan conceptuadas como tales, o que destinen á realización do devanditos fin polo menos o 70% das rendas e ingresos procedentes das explotacións económicas que desenvolvan.

En consecuencia, non cabe entender que a prestación onerosa dun servizo conduza necesariamente a conceptuar que a Escudería que o presta careza de interese xeral, por canto que para iso haberá que ter en conta as actividades que realiza para o cumprimento do seu obxecto social, se estas redundan en beneficio da colectividade, e do destino ao que se aplican os ingresos que a Escudería puidese obter”.

VI.- Conclusións:

-A transcendencia social da actividade desenvolvida pola Escudería implica que nos atopemos ante un suposto merecedor da cualificación de “utilidade pública”.

-O feito de levar a cabo unha actividade económica por parte da Escudería en ningún caso pode privarlle da consideración de Escudería de “utilidade pública”, por canto que o fundamental é a falta de **ánimo de lucro** da mesma e os recursos derivados da explotación económica son necesarios para o desenvolvemento da actividade ao reinvestirse nela.

-O feito que a Escudería poida restrinxir o acceso a certas actividades a terceiros, non implica que non se estea cumprindo cos requisitos de beneficiar á colectividade, xa que nalgúns casos deberá restrinxirse o acceso ás actividades para garantir a seguridade dos usuarios. Do mesmo xeito, esixir o pago de entrada ou matrícula para tal actividade non implica incumplir este requisito, xa que tal prezo reinvístese na consecución das finalidades sociais, carecendo de **ánimo de lucro**.